

svar for egne Handlinger i Henhold til den almindelige Lovgivning er blevet opretholdt. Det er ikke min Mening her ved denne Lejlighed at komme dybt ind paa vor danske Lovgivning, sammenlignet med udenlandsk Lovgivning paa dette Omraade; men dette ene Punkt har jeg villet pege paa, at det har været Opgaven i sin Tid, da denne Sag blev behandlet og afgjort paa den danske Rigsdag, at man overalt, hvor det var muligt, i den industrielle Ulykkesforsikringslovgivning skulde være betænkt paa at træffe saadanne Bestemmelser, som man maatte kunne forudse eller haabe vilde forebygge Ulykkestilfældenes Antal. Naar man altsaa paa andre Punkter kritiserer den danske Lovgivning, saa bør det ikke holdes tilbage, at den Fordel have vi især tilsigtet at faa. — Spørgsmaalet bliver da nu: Have vi opnaaet den? I den Henseende tror jeg, at man med Sikkerhed kan svare: Ja, det have vi. Vi have jo 7 Aars Statistik for vor industrielle Ulykkesforsikringslov, og Resultatet af denne viser, at Ulykkestilfældenes Antal maa siges at være gaaet tilbage, saaledes at der i Forhold til Arbejdernes Antal er et *mindre* Antal Ulykkestilfælde end tidligere. Antallet af Ulykkestilfælde, der medføre *Dødsfald*, er endogsaa i meget udpræget *absolut* Tilbagegang. I de 7 Aar fra 1900 til 1906 have Udbetalingerne i Anledning af Ulykkestilfælde i industrielle Virksomheder gennemsnitlig været 585,000 Kr., idet de have varieret mellem 550,000 Kr. som den laveste aarlige Erstatningssum og 650,000 Kr. som den højeste. — I 1906 var den 603,000 Kr., altsaa ikke den højeste af de Summer, der ere blevne udbetalte. Og i det nævnte Tidsrum har der dog været en meget betydelig Tilvækst i Arbejdernes Antal. Antallet af Dødsfald var i de 7 Aar gennemsnitlig 48, men i 1906 har der kun været 37 Dødsfald.

Under disse Omstændigheder maa det i høj Grad billiges, at den høje Regering har ønsket at knytte dette Lovforslag til de tidligere Love i Henseende til dets Struktur og til Lovens Administration ved det for vort Land særegne Arbejdsforsikringsraad, der jo overalt er Genstand for overordentlig Interesse paa Grund af den vigtige Opgave, det har at løse, og paa Grund af den udmærkede Maade, hvorpaa det har løst denne Opgave.

Summarisk gengivet er altsaa Forslaget, som den højtærede Minister nævnedes, det, at forsikre ca. 450,000 Landarbejdere

mod de økonomiske Følger af Driftsulykker i Landbruget paa den Maade, at Arbejdsgiveren overtager Forsikringen, men afgiver den i Genforsikring til det Forsikringsinstitut, han selv ønsker at afgive den til, for saa vidt dette Selskab er blevet anerkendt af Regeringen til at overtage saadanne Forsikringer. Der er ikke her Tale om at forsikre Landarbejderne mod alle Ulykkestilfælde, men kun mod de Ulykkestilfælde, som ere i *Aarsagsforbindelse med Driften*, Driftsulykker. Det er jo ogsaa indlysende, at Arbejdsgiverne, naar hele Forsikringen skal besørges af dem og paa deres Bekostning, ikke kunne komme til at svare for andre Ulykkestilfælde end dem, der hidrøre fra Driften, og som de to Parter altsaa bære i Fællesskab paa den Maade, at Arbejdsgiveren bærer de Byrder, som denne Lov paalægger ham.

Det er beregnet, at Udgiften ved den Lovgivning, det her drejer sig om, vil blive ca. 1 Mill. Kr. om Aaret, hvilket Resultat man er kommen til i Henhold til den af den højtærede Minister nævnte 6 Maaneders Statistik, som har tilladt at komme til en vis Beregning af, hvad Udgiften vil kunne komme til at andrage. Jeg tror nu ikke, at man for meget skal stole paa, at denne Statistik i Virkeligheden vil staa sin Prøve. Der er selvfølgelig ret stor Forskel mellem en Ulykkesstatistik, som indsamles inden en Lovgivning er vedtagen, og den, der indsamles i Henhold til en bestaaende Ulykkesforsikringslovgivning. Men det har heller ikke stort at sige, om Summen skulde blive noget større end kalkuleret, thi fordelt paa de mange vil det dog kun blive en ringe Udgift pr. Person. Jeg for mit Vedkommende er i øvrigt tilbøjelig til at tro efter de Beregninger, som tidligere ogsaa af mig personlig ere anstillede, at det ikke vil kunne komme til at dreje sig om mere end gennemsnitlig ca. 3 Kr. pro persona af de forsikrede, forudsat naturligvis, at man holder sig til, hvad Lovforslaget udtaler: Driftsulykker, de Ulykker, som kunne sættes i nærmere eller fjernere Forbindelse — men dog altid i en Forbindelse — med Driften af Landbrugsvirksomheden. Indbefattede ere altsaa Arbejdere i Landbrug, i Skovbrug, i Havebrug, i Mejeri og flere andre Virksomheder, som staa nævnte i Forslaget. Det er jo rimeligt at medregne Skovbrug og Havebrug, for saa vidt det drives erhvervsmæssigt, og Mejeri er det vel nærmest en Selvfølge at medregne under Landbrug.